

сравнително слабата способност на турската армия към сериозни активни дѣйствия, и, защитени отъ Дунава и отъ слабъ заслонъ, тѣ смѣло можаха да си позволятъ да изберътъ единъ отъ тия два пътя. Другата слаба страна на този изборъ състоеше въ обстоятелството, че тила на дѣйствующата армия се заплашваше отъ положението на Транселвания, гдѣто Австрия държеше съсрѣдоточени значителни сили и можеше да заплашва руския път на отстъпление въ най-чувствителното му мѣсто. Но прѣдъ войната руската дипломация направи всичко за да неутрализира тѣзи своя съсѣдка, и тя бѣше сполучила да достигне въ тия свои усилия доста удовлетворителни резултати.

Деветото направление имаше едно прѣимущество, че съ прѣминаването въ Ломъ-Паланка или Видинъ, руситѣ изведнѣжъ подаваха ръка на сръбската армия, която въ този случай би почнала военнитѣ дѣйствия веднага, и съ това усиляше дѣйствующата Дунавска армия съ своя контингентъ отъ 50 — 60 хиляди души. Но това прѣимущество далечъ не се изкупуваше съ неудобствата, които прѣдставляваше такъвъ изборъ. Прѣди всичко операционната линия прѣзъ Берковица и София е *подъма* на цѣли 400 километра. Слѣдъ това опасността отъ двусмисленното поведение на Австрия би се усилило още повече. Най-послѣ прѣминаването на Дунава тукъ би трѣбвало да се извърши въ сферата на тактическото или поне стратегическо влияние на Видинъ.

Прѣдъ видъ на всички тия съображения, руситѣ, както е извѣстни, избраха пункта за прѣминаване на Дунава въ Свищовъ.

Въ течение на два мѣсеца дѣйствующата руска армия произведе цѣлъ редъ маршъ-маневри, които имаха за крайна цѣлъ да се заематъ по-важнитѣ точки на лѣвия брѣгъ на Дунава и да се обезпечи бъдещата комуникационна линия, а послѣ — да се съсрѣдоточатъ глав-